

Bemærkninger til forslaget

I. Efter det irakiske regimes fald står det internationale samfund over for en række omfattende og presse-ende opgaver i Irak med det overordnede formål at tilvejebringe fred og stabilitet i landet. I første række består opgaverne i at formidle nødhjælp til Iraks civilbefolkning, håndhæve lov og orden, herunder beskytte Iraks kulturarv, og sikre rammerne for landets genopbygning og den politiske overgangsproces i landet.

Den humanitære situation i Irak har i nogen tid været kritisk. Vand- og elektricitetsforsyningen har mange steder været afbrudt, ligesom forholdene på landets hospitaler længe har været vanskelige. Selvom der i den seneste tid generelt er indtrådt en vis stabilisering af situationen, vurderes de forestående genopbygningsmæssige opgaver i landet som meget omfattende. Større mængder af medicin og fødevarerhjælp er begyndt at ankomme til landet m.h.p. videre distribution til civilbefolkningen. Samtidig er der på amerikansk initiativ etableret et kontor i Bagdad for genopbygning og humanitær bistand. De første møder mellem forskellige irakiske grupperinger af politisk og religiøs art har fundet sted. Forhåbningen er, at møder af denne art, der har deltagelse af både eksilirakere og lokale ledere, hurtigt kan danne grundlag for dannelsen af en overgangsadministration med irakisk deltagelse. Sideløbende hermed fortsætter bestræbelserne i FNs Sikkerhedsråd på at fastlægge organisationens rolle på en række felter i relation til Irak.

II. Egentlige kamphandlinger i Irak vurderes at være bragt til ende. Imidlertid forventes sikkerhedssituationen i en periode fremover fortsat at være spændt overalt i landet. En international militær tilstedeværelse i Irak anses derfor for nødvendig for at sikre og understøtte det internationale nødhjælpsarbejde, skabe rammerne for, at genopbygningen af landet kan indledes, og understøtte den irakiske befolknings bestræbelser på at skabe en politisk overgangsproces. I øjeblikket søger USA og Storbritannien at varetage de anførte sikkerhedsopgaver. Samtidig arbejdes der på at etablere og sammensætte en bred, multinational sikringsstyrke i Irak. USA og Storbritannien har i den

forbindelse anmodet en bred kreds af lande, herunder Danmark, om bidrag til en sådan sikringsstyrke.

Sikringsstyrkens struktur og sammensætning er endnu ikke endeligt afklaret. Disse spørgsmål drøftes for tiden på militært niveau blandt en kreds af lande, der har tilkendegivet beredvillighed til at deltage i sikringsstyrken. Foruden Storbritannien og USA har følgende lande indtil videre deltaget i drøftelserne: Bulgarien, Danmark, Filippinerne, Holland, Italien, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Spanien, Sydkorea, Tjekkiet og Ukraine. De fleste af de anførte lande, herunder Danmark, har med forbehold for sædvanlig parlamentarisk godkendelse givet foreløbigt tilsagn om at deltage i sikringsstyrken. Sikringsstyrken ventes opdelt i fire divisioner, der geografisk vil dække hver sit område af Irak. USA ventes at stille med to divisioner, mens Storbritannien og muligvis Polen ventes at stå i spidsen for hver en bredt sammensat division. Det danske bidrag er i forståelse med de øvrige bidragsydere foreløbig tilmeldt den britisk-ledede division, som ventes placeret i det sydlige Irak med hovedkvarter i Basra. Sammensætningen af styrken ventes imidlertid først endeligt afklaret under kommende drøftelser. Der er mulighed for, at et fælles bidrag fra de baltiske lande vil blive tilknyttet det danske bidrag.

Den overordnede kommando for sikringsstyrken ventes indtil videre placeret i den amerikanske centalkommando (CENTCOM).

III. Spørgsmålet om en mere specifik bemyndigelse til indsættelse af sikringsstyrken ventes fortsat at indgå som et led i de drøftelser, der føres i FNs Sikkerhedsråd.

I opfølgning af den militære indsats i Irak, der, i overensstemmelse med regeringens opfattelse, er baseret på Sikkerhedsrådets resolutioner 678 af 29. november 1990, 687 af 3. april 1991 og 1441 af 8. november 2002 (jf. regeringens bemærkninger til beslutningsforslag B 118 fremsat den 18. marts 2003), forstås nu en række omfattende og presserende opgaver i landet, bl.a. m.h.t. nødhjælp og genopbygning. Regeringen anser det i den nuværende fase for en vigtig op-